

11^e Zondag door het Jaar C

Wij weten dat de mens niet gerechtvaardigd wordt door de wet te onderhouden, maar alleen door het geloof in Christus Jezus. (Gal 2,16)

Van leven naar eucharistie

Als men zich diep schuldig voelt tegenover een ander – bij voorbeeld bij echtelijke ontrouw – verwacht men zich heel natuurlijk aan verontwaardiging en zelfs vergelding bij de andere partij. Men is dan ook ten eerste getroffen wanneer men tegen alle verwachtingen in, in plaats van woede bij de andere, de zachte glans van begrip en vergeving mag vinden. Een hart, verdroogd door zonde en angst, springt plots weer als bij toverslag op in weergevonden liefdesvreugde als een bron fris helder water. Onbewust verborgen rijkdommen heeft de andere vermoed en geraden in dat gesloten hart. Hij heeft die rijkdommen bij wijze van spreken weer tot leven gewekt. Tegenover zo iemand kunnen wij alleen maar dankbaar zijn.

Eerste lezing

II Samuël 12,7-10.13

In die dagen sprak de profeet Natan tot David: Zo spreekt de Heer de God van Israël: Ik heb u gezalfd tot koning over Israël, ik heb u bevrijd uit de macht van Saul, ik heb u het huis van uw heer geschonken en u de beschikking gegeven over de vrouwen van uw heer; ik heb u het huis van Israël en Juda gegeven, en als dat te weinig is, wil ik er nog evenveel aan toevoegen. Waarom hebt gij dan het gebod van de Heer geminacht en gedaan wat hem mishaagt? Uria de Hethiet hebt gij met het zwaard geslagen, zijn vrouw hebt gij u toegeëigend en hemzelf hebt gij vermoord door het zwaard van de Ammonieten. Welnu het zwaard zal nooit meer wijken van uw huis, omdat gij mij hebt geminacht en de vrouw van Uria de Hethiet tot vrouw hebt genomen. Toen zei David tot Natan: Ik heb tegen de Heer gezondigd. Natan antwoordde: Dan heeft de Heer u deze zonde vergeven: gij zult niet sterven.

Tweede lezing

Galaten 2,16.19-21

Broeders en zusters, wij weten dat de mens niet gerechtvaardigd wordt door de wet te onderhouden, maar alleen door het geloof in Christus Jezus. Ook wij zijn daarom in Christus Jezus gaan geloven, om rechtvaardiging te verkrijgen door dit geloof, en niet door daden die de wet voorschrijft; "want door zulke daden zal geen mens gerechtvaardigd worden," zegt de Schrift. Want ik ben dood voor de wet; door de wet ben ik gestorven om

te leven voor God. Met Christus ben ik gekruisigd. Ik leef niet meer, Christus leeft in mij. Dit sterfelijk bestaan is voor mij nog slechts leven vanuit het geloof in Gods Zoon, die mij heeft liefgehad en zichzelf voor mij heeft overgeleverd. Alleen zó erken ik de genade van God. Als de wet ons kon rechtvaardigen, dan was Christus voor niets gestorven.

Evangelie

Lucas 7,36-50

In die tijd vroeg een van de Farizeeën Jezus bij zich te eten. Jezus trad het huis van de Farizeeër binnen en ging aanliggen. Een vrouw nu, die in de stad als zondares bekend stond, was te weten gekomen dat Jezus in het huis van de Farizeeër te gast was. Zij nam een albasten vaasje met balsem mee en ging schreiend achter Hem, bij zijn voeten staan. Haar tranen maakten zijn voeten nat, die ze met haar hoofdhaar afdroogde. Zij kuste ze keer op keer en zalfde ze met de balsem. Toen de Farizeeër die Hem uitgenodigd had dit zag, zei hij bij zichzelf: "als dit een profeet was zou Hij weten wie en wat voor een vrouw het is die Hem aanraakt; het is immers een zondares." Jezus gaf hem ten antwoord: "Simon, ik heb u iets te zeggen." Waarop deze zei: "Zeg het, Meester." "Een geldschieter had twee schuldenaars, de een was hem vijfhonderd, de ander vijftig denariën schuldig. Omdat zij die niet konden teruggeven schold hij ze aan allebei kwijt. Wie van hen zal nu het meest van hem houden?" "Ik veronderstel, – antwoordde Simon – diegene aan wie hij het meeste heeft kwijtgescholden." Jezus zei tot hem: "Uw oordeel is juist." Daarop keerde Hij zich tot de vrouw en zei tot Simon: "Ge ziet die vrouw daar? Ik kwam uw huis binnen; ge hebt niet eens water over mijn voeten gegoten, maar mijn voeten zijn nat geworden door haar tranen en zij heeft ze met haar haren afgedroogd. Gij hebt mij niet eens een kus gegeven, maar zij hield sinds Ik binnenkwam niet op mijn voeten te kussen. Gij hebt mijn hoofd niet met olie gezalfd, maar zij heeft mijn voeten gezalfd met balsem. Daarom zeg Ik U haar zonden zijn haar vergeven, al zijn ze nog zo talrijk, want zij heeft veel liefde betoond. Weinig liefde betoont hij aan wie weinig wordt gegeven." Daarop sprak Hij tot haar: "Uw zonden zijn u vergeven." De andere gasten vroegen zich af: "Wie is deze man, die zelfs zonden vergeeft?" Jezus zei tot de vrouw: "Uw geloof heeft u gered: ga in vrede."

Van eucharistie naar leven

Als men ons in de christelijke gemeenschap aanspoort elkaar te vergeven, is dat niet zozeer om een rustige eenheid te handhaven of om een goed voorbeeld te geven voor allen, maar wel omdat de Kerk een gemeenschap is van hen wie veel vergeven is. Voor God zijn wij allen zondaars. En wie het meest deze goddelijke vergeving beseft, haalt het bij de Heer. Waarom dan oordelen over de zonden van anderen, als wij weten dat wij voor God zondaars zijn zoals zij? De vergevende liefde van de Heer is het enige wat telt. Wij moeten dus naar het sacrament van goddelijke en menselijke verzoening gaan zoals mensen die naar een feest gaan om er vele bekenden terug te vinden.

11^e Zondag door het Jaar C

Wij weten dat de mens niet gerechtvaardigd wordt door de wet te onderhouden, maar alleen door het geloof in Christus Jezus. (Gal 2,16)

Van leven naar eucharistie

Als men zich diep schuldig voelt tegenover een ander – bij voorbeeld bij echtelijke ontrouw – verwacht men zich heel natuurlijk aan verontwaardiging en zelfs vergelding bij de andere partij. Men is dan ook ten zeerste getroffen wanneer men tegen alle verwachtingen in, in plaats van woede bij de andere, de zachte glans van begrip en vergeving mag vinden. Een hart, verdroogd door zonde en angst, springt plots weer als bij toverslag op in weergevonden liefdesvreugde als een bron fris helder water. Onbewust verborgen rijkdommen heeft de andere vermoed en geraden in dat gesloten hart. Hij heeft die rijkdommen bij wijze van spreken weer tot leven gewekt. Tegenover zo iemand kunnen wij alleen maar dankbaar zijn.

Eerste lezing

II Samuël 12,7-10.13

In die dagen sprak de profeet Natan tot David: Zo spreekt de Heer de God van Israël: Ik heb u gezalfd tot koning over Israël, ik heb u bevrijd uit de macht van Saul, ik heb u het huis van uw heer geschonken en u de beschikking gegeven over de vrouwen van uw heer; ik heb u het huis van Israël en Juda gegeven, en als dat te weinig is, wil ik er nog evenveel aan toevoegen. Waarom hebt gij dan het gebod van de Heer geminacht en gedaan wat hem mishaagt? Uria de Hethiet hebt gij met het zwaard geslagen, zijn vrouw hebt gij u toegeëigend en hemzelf hebt gij vermoord door het zwaard van de Ammonieten. Welnu het zwaard zal nooit meer wijken van uw huis, omdat gij mij hebt geminacht en de vrouw van Uria de Hethiet tot vrouw hebt genomen. Toen zei David tot Natan: Ik heb tegen de Heer gezondigd. Natan antwoordde: Dan heeft de Heer u deze zonde vergeven: gij zult niet sterven.

Tweede lezing

Galaten 2,16.19-21

Broeders en zusters, wij weten dat de mens niet gerechtvaardigd wordt door de wet te onderhouden, maar alleen door het geloof in Christus Jezus. Ook wij zijn daarom in Christus Jezus gaan geloven, om rechtvaardiging te verkrijgen door dit geloof, en niet door daden die de wet voorschrijft; "want door zulke daden zal geen mens gerechtvaardigd worden," zegt de Schrift. Want ik ben dood voor de wet; door de wet ben ik gestorven om te leven voor God. Met Christus ben ik gekruisigd. Ik leef niet meer, Christus leeft in mij. Dit sterfelijk bestaan is voor mij nog slechts leven vanuit het geloof in Gods Zoon, die mij heeft liefgehad en zichzelf

voor mij heeft overgeleverd. Alleen zó erken ik de genade van God. Als de wet ons kon rechtvaardigen, dan was Christus voor niets gestorven.

Evangelie

Lucas 7,36 – 8,3

In die tijd vroeg een van de Farizeeën Jezus bij zich te eten. Jezus trad het huis van de Farizeër binnen en ging aanliggen. Een vrouw nu, die in de stad als zondares bekend stond, was te weten gekomen dat Jezus in het huis van de Farizeër te gast was. Zij nam een albaster vaasje met balsem mee en ging schreiend achter Hem, bij zijn voeten staan. Haar tranen maakten zijn voeten nat, die ze met haar hoofdhaar afdroogde. Zij kuste ze keer op keer en zalfde ze met de balsem. Toen de Farizeër die Hem uitgenodigd had dit zag, zei hij bij zichzelf: "als dit een profeet was zou Hij weten wie en wat voor een vrouw het is die Hem aanraakt; het is immers een zondares." Jezus gaf hem ten antwoord: "Simon, ik heb u iets te zeggen." Waarop deze zei: "Zeg het, Meester." "Een geldschieter had twee schuldenaars, de een was hem vijfhonderd, de ander vijftig denariën schuldig. Omdat zij die niet konden teruggeven schold hij ze aan allebei kwijt. Wie van hen zal nu het meest van hem houden?" "Ik veronderstel, – antwoordde Simon – diegene aan wie hij het meeste heeft kwijtgescholden." Jezus zei tot hem: "Uw oordeel is juist." Daarop keerde Hij zich tot de vrouw en zei tot Simon: "Ge ziet die vrouw daar? Ik kwam uw huis binnen; ge hebt niet eens water over mijn voeten gegoten, maar mijn voeten zijn nat geworden door haar tranen en zij heeft ze met haar haren afgedroogd. Gij hebt mij niet eens een kus gegeven, maar zij hield sinds Ik binnenkwam niet op mijn voeten te kussen. Gij hebt mijn hoofd niet met olie gezalfd, maar zij heeft mijn voeten gezalfd met balsem. Daarom zeg Ik U haar zonden zijn haar vergeven, al zijn ze nog zo talrijk, want zij heeft veel liefde betoond. Weinig liefde betoont hij aan wie weinig wordt gegeven." Daarop sprak Hij tot haar: "Uw zonden zijn u vergeven." De andere gasten vroegen zich af: "Wie is deze man, die zelfs zonden vergeeft?" Jezus zei tot de vrouw: "Uw geloof heeft u gered: ga in vrede." Er volgde nu een tijd waarin Hij predikend rondtrok door stad en dorp en de Blijde Boodschap van het Rijk Gods verkondigde. De twaalf vergezelden Hem en ook enkele vrouwen die van boze geesten en ziekten verlost waren: Maria, die Magdalena wordt genoemd, uit wie zeven duivels waren weggegaan, Johanna, de vrouw van Herodes' rentmeester Chuzas, Suzanna en vele anderen, die uit eigen middelen voor hen zorgden.

Van eucharistie naar leven

Als men ons in de christelijke gemeenschap aanspoort elkaar te vergeven, is dat niet zozeer om een rustige eenheid te handhaven of om een goed voorbeeld te geven voor allen, maar wel omdat de Kerk een gemeenschap is van hen wie veel vergeven is. Voor God zijn wij allen zondaars. En wie het meest deze goddelijke vergeving beseft, haalt het bij de Heer. Waarom dan oordelen over de zonden van anderen, als wij weten dat wij voor God zondaars zijn zoals zij? De vergevende liefde van de Heer is het enige wat telt. Wij moeten dus naar het sacrament van goddelijke en menselijke verzoening gaan zoals mensen die naar een feest gaan om er vele bekenden terug te vinden.